

Sygn. akt I KK 117/22

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **T. C.**

ukaranego za przewinienie zawodowe z art. 53 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich w zw. z art. 1 ust. 3 Kodeksu Etyki Lekarskiej i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 września 2022 r.,
z urzędu kwestii właściwości,
w związku z kasacją obrońcy ukaranego
od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego
z dnia 21 maja 2021 r., sygn. akt NSL Rep. [...],
utrzymującego w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Lekarskiego w P.
z dnia 17 listopada 2020 r., sygn. akt OSL/Wu/[...],
na podstawie art. 112 pkt 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich w zw. z art. 35 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

stwierdzić swą niewłaściwość i sprawę przekazać do rozpoznania Izbie Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego.

UZASADNIENIE

W dniu 24 listopada 2021 r. do Naczelnego Sądu Lekarskiego wpłynęła kasacja obrońcy ukaranego T. C. od wskazanego wyżej orzeczenia tego Sądu z dnia 21 maja 2021 r. Właściwy do rozpoznania tej kasacji był Sąd Najwyższy w Izbie Karnej, w związku z czym sprawa została skierowana na rozprawę. Ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych

innych ustaw (Dz. U. poz. 1259) została zmieniona właściwość do rozpoznania kasacji od orzeczeń Naczelnego Sądu Lekarskiego i z dniem wejścia w życie tej ustawy sądem właściwym do ich rozpoznania jest Sąd Najwyższy w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej.

Przepisy intertemporalne wskazanej ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. (art. 8 ust. 2 i 3, art. 9) dotyczące zagadnień procesowych (m. in. sprawy właściwości izb Sądu Najwyższego) tylko częściowo regulują w sposób szczególny kwestie międzyczasowe związane z kategoriami spraw, w których ustawa zmieniła właściwość izb Sądu Najwyższego, ustalając — w niektórych sprawach — właściwość Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego w miejsce dotychczasowej właściwości innych izb Sądu Najwyższego, zarówno tych nadal istniejących, jak i izby znoszonej przez ustawę (por. art. 1 pkt. 22 ustawy nowelizującej). Zgodnie z przepisem art. 8 ust. 2 ustawy nowelizującej sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy należące do właściwości Izby Dyscyplinarnej przejmuje i prowadzi Izba Odpowiedzialności Zawodowej. Odmienny układ procesowy, tj. sytuację, w której sprawy dyscyplinarne (z zakresu odpowiedzialności zawodowej) należały pod rządami dawnego stanu prawnego do właściwości innej niż Izba Dyscyplinarna izby Sądu Najwyższego (Izby Karnej) nie został przez ustawodawcę w sposób odrębny uregulowany. Skoro kwestia właściwości ma charakter procesowy, a konsekwencje procesowe wprowadzanej przez ustawę z dnia 9 czerwca 2022 r. zmiany właściwości zostały uregulowane w sposób odrębny jedynie częściowo (wyłącznie w odniesieniu do spraw zawisłych przed znoszoną Izbą Dyscyplinarną), to należało uznać, że w pozostałym zakresie, tj. co do pozostałej kategorii spraw dyscyplinarnych, zastosowanie znajdzie ogólna zasada intertemporalna związana z obowiązywaniem nowego i poprzedniego porządku prawnego, polegająca na tzw. chwytności w locie spraw zawisłych przez nowe przepisy procesowe. Zapatrywanie to harmonizuje zresztą z regulacją przyjętą przez powołany wyżej art. 8 ust. 2 ustawy nowelizującej.

W myśl nowo dodanego art. 27a § 1 pkt 1 lit. b *tiret* jedenaste ustawy o Sądzie Najwyższym do właściwości utworzonej w Sądzie Najwyższym Izby

Odpowiedzialności Zawodowej należą sprawy dyscyplinarne rozpatrywane w związku z postępowaniami dyscyplinarnymi prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich. Skoro sprawa sygn. akt I KK 177/22 zawisła w Izbie Karnej Sądu Najwyższego, należy właśnie do tej kategorii, to należało orzec jak w sentencji postanowienia i przekazać ją do rozpoznania właściwej izbie Sądu Najwyższego, tj. Izbie Odpowiedzialności Zawodowej.

[as]